

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

021.461

Szerző:

MEGKEZDŐDÖTT AZ ÜNNEPI KÖNYVHÉT

Forrás:

Esti. Op.

Idő:

1952⁴

Személy:

Helyszám:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A Betonútépítő Vállalat Központi Javítóműhelyéből Kónya elvtársnő jött immár másodszer könyvekért és most aggodalmasan szemléli a megérkezett köteteket, vajjon jut-e belőlük az ő üzemének.

— *Rengeleg előjegyzésem van* — mondja Kónya elvtársnő,

— *alig győzöm „szusszal” a fordulókat.*

Hasonló forgalmat bonyolít le a Központi Könyvesbolt a Józejf-körút 5-ben.

— *Nekünk volt a legnagyobb raktárunk* — mondja Kovács elvtársnő, a bolt vezetője — *és most ott tartunk, hogy átmene-tileg azt kell mondanunk a vásárlóknak: elvtárs, egy kis türelmet kérünk, majd lesz, már hozzák, úton van az újabb könyvszállítmány.*

A Gheorghiu-Dej Hajógyár gépműhelyében ma reggel Sóti Miklósné elvtársnő, az Állami Könyvterjesztő Vállalat Szikra-felelőse még be sem fejezte a könyvek kirakását a feldíszített, vörös terítővel letakart asztalon, a dolgozók máris körül-vették. *„Milyen könyveket kaptunk?”* — kérdezik kíváncsian s a gazda gondos tekintetével nézegetik a vadonatúj, szép-kötésű műveket.

Dutka Antal elvtárs rövid szemlélődés után fejcsóválva állapítja meg: — Okvetlenül meg kell vennem Lácisz: *„Zúg a vihar”* harmadik kötetét, meg aztán Móricz Zsigmond-könyvet is jó lenne olvasni.

Sótiné elvtársnő kiszorult a tömegből. Onnan nézi az érdeklődőket. Bizony kevés lesz a könyv. De mit csináljon...? Kovács elvtársnő, a hajógyár

központi könyvtárának helyettes vezetője, vigasztalni próbálja: — *Most azonnal bemegyek a könyvesboltba és kérek Móricz Zsigmond-műveket.*

Majd délután...

Az érdeklődők serege egyre nő. Fiatal ipari tanuló ágaskodik és azon mesterkedik, hogy utat vágjon magának az asztalhoz. Nem sikerül. — Milyen könyvet szeretnél venni? — kérdezzük tőle. — Hátha segíthetünk! — A „Farkasok”-at, — mondja. — Ott van a második sorban. — Helvet csinálunk a fiúnak. — *No, gyere, mutasd meg, melyik az.*

Vannak olyanok, akik éppen hogy csak arra szaladnak. Nincs most idő a vásárlásra, majd délután. De azért meg kell nézni, ha csak egy pillanatra, a kiállított könyveket. A könyv valóban életszükséglet. Az ünnepi könyvhét első órái is fényesen bizonyítják ezt.

Az új könyvszállítmányt nézik a váciúti könyvesbolt dolgozói.

Az Állami Könyvterjesztő váciúti könyvesboltjában nagy a sürgés-forgás. Méth Sándorné elvtársnő, a bolt szervezője szerint ekkora forgalomra igazán nem számítottak. Az eladóasztal előtt türelmetlen vásárlók csoportja áll, innen is, onnan is kérdések röpködnek a könyvesbolt dolgozó felé: *„Elkészült már a csomagom? Összeállították már a listámat?”*

Révész elvtárs, a bolt vezetője, már három könyvnapon vett részt ebben a kerületben, de ilyen nagy érdeklődést még soha nem tapasztalt.

— *Lassan már bujkálnom kell a vásárlóim előtt, szégyenlem megmondani, hogy legyek-e egy kicsit türellemmel, mert könyveim máris elfogytak.*

Alig győzöm szusszal

Amíg beszélgetünk, autó áll meg az utcán: megérkezett az új könyvszállítmány. Az eladók és a vásárlók *„na, végre!”* felkiáltással veszik körül az újonnan érkezett könyvcsomagokat.